

Slávnosť Zoslania Ducha Svätého, ktorú oslávim najbližšiu nedeľu, nie je iba pripomienkou udalosti spred dvetisíc rokov, ale „živá skúsenosť, že Boh sa dotýka srdca človeka a otvára ho skrze Ducha Svätého pre ohlasovanie a svedectvo o živom Bohu, jeho láske a vykupiteľskej obete,“ vraví sr. Timotea Šebeňová, FDC z Kongregácie Dcér Božskej Lásky na Slovensku, ktorá pôsobí v Prievidzi. „Neviem si predstaviť svoj život bez Ducha Svätého (ako ani bez Otca a Ježiša Krista), bez osobitej modlitby k nemu, ktorý je láska medzi Otcem a Synom, aby ma učil milovať a viedol ma k láske, ktorá je očisťovaná od všetkých nánosov sebeckta a pýchy,“ dodáva v rozhovore pre Tlačovú kanceláriu KBS.

„Zoslanie Ducha zmenilo v konkrétnom čase na konkrétnom mieste srdcia ustráchaných apoštolov na odvahu vystúpiť zo seba a ohlasovať Radostnú zvesť v moci slova a sprevádzané zázrakmi a znameniami. Cirkev ako spoločenstvo (zhromaždenie) otvára dvere a pod vplyvom Ducha Svätého vychádza, aby sa stretla nielen s exkluzívnou skupinou veriacich, ale najmä aby sa dotkla periférií náboženského, sociálneho a kultúrneho usporiadania vtedajšej spoločnosti,“ hovorí o význame sviatku sr. Timotea. „Dnes to nie je iba pripomienka udalosti, ktorá sa stala pred viac ako 2000 rokmi, dnes je to rovnako živá skúsenosť, že Boh sa dotýka srdca človeka a otvára ho skrze Ducha Svätého pre ohlasovanie a svedectvo o živom Bohu, jeho láske a vykupiteľskej obete. Turíce sú dňom skutočného slávania, že Duch Svätý je prítomný v nás a je ho aj vidieť v životoch tých, ktorí ho nielen prijali v krste, ale s ním žijú a nechávajú sa ním viesť a presvetľovať svoje životy,“ pokračuje.

Ako by ste vysvetlili túto udalosť ľuďom? Čo sme dostali skrze Ducha Svätého?

Je mnoho vynikajúcich štúdií, exegetických prác, zamyslení a úvah, ako aj špekulácií a hypotéz o tejto udalosti v dejinách Cirkvi. Nejdem sa pokúsiť na to odpovedať odborne a teologicky. Ani by som to nedokázala.

Ale čo sa stalo v ten deň Turíc? Bola to úplne nová skúsenosť, akú apoštoli doteraz zažili. Kedy už apoštoli neboli viac plní iba svojich konceptov o Duchu Svätom (aký je, ako sa prejavuje, aké to bude, keď ho Otec pošle, či im to nahradí Ježiša, s ktorým žili tri roky intenzívne spoločenstvo), ale naplnil ich už sám Duch Svätý, jeho oheň, ktorý akoby naozaj rozohrial ich srdce, bolo to také šokujúce, radikálne, (hukot, víchor, rozdelenie akoby ohnivých jazykov - ani to nevedeli popísať, dokázali to iba pripodobniť ohnivým jazykom....také to bolo nové) a zrazu len spozorujú, že hovoria inými jazykmi, nie ako sú zvyknutí od útleho veku, ale ako im Duch dáva hovoriť. Netrúfnem si vyjadrovať sa biblicky, ani teologicky, to mi neprináleží. Uspokojím sa, že jednoducho hovorili ako im Duch dával hovoriť.

Novosť. Sila. Božia Moc. Odvaha. Radosť. (jasot)

Istotne to nezasiahlo iba ich intelekt, ale aj celého vnútorného človeka, s jeho prežívaním. Veď sa len pozrime na dôsledky tejto udalosti - Petrova kázeň, tisíce obrátených, neskôr uzdravenia, zázraky, túžba ísť ohlasovať Ježiša Krista mimo hraníc Palestíny a podobne.

Pretože, keď ideme v Skutkoch apoštoloch ďalej, vidíme, že sa ani tak nekladie dôraz na reč v iných jazykoch, ale na Božiu moc a to, čo Duch Svätý spôsobil v apoštoloch samotných. A čo to bolo? Splnilo sa na nich slovo, ktoré im Ježiš povedal desať dní predtým, ako sa to stalo.

„Zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami.“ (Sk 1, 8).“

Prečo by mali ľudia prosiť a modliť sa k Duchu Svätému a prosiť o jeho dary?

Bez Ducha Svätého je život kresťana vágny a statický. Môžeme žiť kresťanský život s tým, že si vystačíme s vedomím, že Ducha Svätého som dostal pri sviatosti krstu, jeho dary sa vo mne „aktivovali“ cez sviatosť birmovania a to v podstate je dostatočné na to, aby som jeho prítomnosť vo mne neignoroval. Ale to je veľmi málo a tak často žijem málo príťažlivý kresťanský život.

Je viac ako jeden dôvod, prečo prosiť o Ducha Svätého, prečo po ňom túžiť, aby vo mne žil, konal, miloval, odpúšťal, aby ma viedol, učil, potešoval, oslobodzoval. A vovádzal do plnej pravdy.

Duch Svätý oživuje tie miesta v mojom srdci, ktoré strácajú napojenie na Ježiša Krista, pomáha mi modliť sa, keď nedokážem už nájsť vhodné slová, lebo mi nestačí moja slovná zásoba navyjadrenie toho, čo sa deje, čo prežívam, čo Bohu túžim povedať či už o sebe alebo o tých ľuďoch, za ktorých sa teraz modlím a „Tak aj Duch prichádza na pomoc našej slabosti, lebo nevieme ani to, za čo sa máme modliť, ako treba; a sám Duch sa prihovára za nás nevysloviteľnými vzdychmi.“ (Rim 8, 26).

Duch Svätý utešuje srdce človeka, keď prechádza trápením, aby sme aj my mohli potešovať potom tou istou útechou, ktorou on potešuje nás (On nás potešuje v každom našom trápení, aby sme mohli aj my potešovať tých, čo sú v akomkoľvek trápení, tou útechou, ktorou Boh potešuje nás. 2 Kor, 1,4 - Botekov preklad)

Duch Svätý nám pripomína to dôležité a podstatné pre náš život s Bohom, to, čo práve potrebujeme počuť, vytiahnuť z hĺbky našej pamäte, aj konkrétne slová z Písma, alebo cez slová, ktoré počujem cez kázeň, či knihu, ktorú práve čítam. A vovádza nás do pravdy o nás samých, usvedčuje nás, napomína, a tak vedie do pravej slobody.

TK KBS

The post [Duch Svätý je živá skúsenosť, pripomína sr. Timotea Šebeňová, FDC](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)